

## บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางสังคม  
การบรรลุลงานตามขั้นพัฒนาการและพฤติกรรมการพึ่งตนเอง  
ของวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้เขียน : นางสาวจิรณี ฮวบรินทร์

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชา : จิตวิทยาพัฒนาการ

ปีการศึกษา : 2542

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. รองศาสตราจารย์ สิริวรรณ สารแนก ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ อรทัย ชื่นมณุษย์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิวัฒน์ชัย กุลมาตย์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสิ่งแวดล้อมทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น 2) ศึกษาการบรรลุลงานตามขั้นพัฒนาการของนักเรียนวัยรุ่น 3) ศึกษาพฤติกรรมการพึ่งตนเองของนักเรียนวัยรุ่น 4) เปรียบเทียบความแตกต่างของการบรรลุลงานตามขั้นพัฒนาการของนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสิ่งแวดล้อมทางสังคมต่างกัน 5) เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมพึ่งตนเองของนักเรียนวัยรุ่นที่บรรลุลงานตามขั้นพัฒนาการต่างกัน 6) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบรรลุลงานตามขั้นพัฒนาการและพฤติกรรมการพึ่งตนเองของนักเรียนวัยรุ่น

โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนวัดรางบัวและโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 106 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ แบบวัดสิ่งแวดล้อมทางสังคม แบบวัดการบรรลุลงานตามขั้นพัฒนาการและแบบวัดพฤติกรรมการพึ่งตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าทีและการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนวัยรุ่นได้รับสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวระดับปานกลาง และสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนระดับปานกลาง 2) นักเรียนวัยรุ่นบรรลุงานตามขั้นพัฒนาการ ระดับมาก 3) นักเรียนวัยรุ่นมีพฤติกรรมการพึ่งตนเองระดับปานกลาง 4) นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวต่างกัน จะบรรลุงานตามขั้นพัฒนาการแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนต่างกัน จะบรรลุงานตามขั้นพัฒนาการแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) นักเรียนวัยรุ่นที่บรรลุงานตามขั้นพัฒนาการต่างกัน จะมีพฤติกรรมการพึ่งตนเองแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างย้งที่ระดับ .001 6) การบรรลุงานตามขั้นพัฒนาการของนักเรียนวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการพึ่งตนเองในระดับปานกลาง ( $r = .56$ ) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างย้งที่ระดับ .001